

Eestikeelne väljaanne

Teave ja teatised

60. aastakäik

25. september 2017

Sisukord

IV Teave

TEAVE EUROOPA LIIDU INSTITUTSIOONIDELT, ORGANITELT JA ASUTUSTELT

Euroopa Liidu Kohus

2017/C 318/01	Euroopa Liidu Kohtu viimased väljaanded <i>Euroopa Liidu Teatajas</i>	1
---------------	---	---

V Teated

KOHTUMENETLUSED

Euroopa Kohus

2017/C 318/02	Kohtuasi C-123/17: Eelotsusetaotlus, mille on esitanud Bundesverwaltungsgericht (Saksamaa) 10. märtsil 2017 – Nefiye Yön versus Landeshauptstadt Stuttgart	2
2017/C 318/03	Kohtuasi C-163/17: Eelotsusetaotlus, mille on esitanud Verwaltungsgerichtshof Baden-Württemberg (Saksamaa) 3. aprillil 2017 – Abubacarr Jawo versus Saksamaa Liitvabariik	2
2017/C 318/04	Kohtuasi C-269/17: Eelotsusetaotlus, mille on esitanud Amtsgericht Hamburg (Saksamaa) 18. mail 2017 – Andreas Niemeyer versus Brussels Airlines SA/NV	3
2017/C 318/05	Kohtuasi C-309/17: Eelotsusetaotlus, mille on esitanud Hanseatisches Oberlandesgericht in Bremen (Saksamaa) 29. mail 2017 – Stadtwerke Delmenhorst GmbH versus Manfred Bleckwehl	4

2017/C 318/06	Kohtuasi C-329/17: Eelotsusetaotlus, mille on esitanud Verwaltungsgerichtshof (Austria) 1. juunil 2017 – Gerhard Prenninger jt	4
2017/C 318/07	Kohtuasi C-366/17: Eelotsusetaotlus, mille on esitanud Amtsgericht Hamburg (Saksamaa) 14. juunil 2017 – Jörg Scharnweber ja Henning Kuhlmann <i>versus</i> Société Air France SA	5
2017/C 318/08	Kohtuasi C-371/17: Eelotsusetaotlus, mille on esitanud Bundesgerichtshof (Saksamaa) 19. juunil 2017 – Über BV <i>versus</i> Richard Leibold	5
2017/C 318/09	Kohtuasi C-379/17: Eelotsusetaotlus, mille on esitanud Bundesgerichtshof (Saksamaa) 26. juunil 2017 – Società Immobiliare Al Bosco Srl	6
2017/C 318/10	Kohtuasi C-384/17: Eelotsusetaotlus, mille on esitanud Szombathelyi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság (Ungari) 27. juunil 2017 – Dooel Uvoz-Izvoz Skopje Link Logistik N&N <i>versus</i> Budapest Rendőrfőkapitánya	6
2017/C 318/11	Kohtuasi C-385/17: Eelotsusetaotlus, mille on esitanud Arbeitsgericht Verden (Saksamaa) 26. juunil 2017 – Torsten Hein <i>versus</i> Albert Holzkamm GmbH & Co.	7
2017/C 318/12	Kohtuasi C-391/17: 30. juunil 2017 esitatud hagi – Euroopa Komisjon <i>versus</i> Suurbritannia ja Põhja-Iiri Ühendkuningriik	7
2017/C 318/13	Kohtuasi C-423/17: Eelotsusetaotlus, mille on esitanud Gerechtshof Den Haag (Madalmaad) 13. juulil 2017 – Staat der Nederlanden <i>versus</i> Warner-Lambert Company LLC	8
2017/C 318/14	Kohtuasi C-432/17: Eelotsusetaotlus, mille on esitanud Supreme Court of the United Kingdom (Ühendkuningriik) 17. juulil 2017 – Dermot Patrick O'Brien <i>versus</i> (varem Department for Constitutional Affairs)	9
2017/C 318/15	Kohtuasi C-434/17: Eelotsusetaotlus, mille on esitanud Zalaegerszegi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság (Ungari) 18. juulil 2017 – Human Operator Zrt. <i>versus</i> Nemzeti Adó- és Vámhivatal Fellebbviteli Igazgatóság	10
2017/C 318/16	Kohtuasi C-446/17: Eelotsusetaotlus, mille on esitanud Vredegerecht te Antwerpen (Belgia) 24. juulil 2017 – Woonhaven Antwerpen <i>versus</i> Khalid Berkani, Asmae Hajji	10

Üldkohus

2017/C 318/17	Kohtuasi T-336/17: 30. mail 2017 esitatud hagi – The GB Foods <i>versus</i> EUIPO – Yatecomeré (YATEKOMO)	12
2017/C 318/18	Kohtuasi T-361/17: 6. juunil 2017 esitatud hagi – Eco-Bat Technologies jt <i>versus</i> komisjon	13
2017/C 318/19	Kohtuasi T-424/17: 10. juulil 2017 esitatud hagi – Fruit of the Loom <i>versus</i> EUIPO – Takko (FRUIT)	14
2017/C 318/20	Kohtuasi T-434/17: 12. juulil 2017 esitatud hagi – younique <i>versus</i> EUIPO – Jafer Enterprises R&D (younique products)	14
2017/C 318/21	Kohtuasi T-451/17: 20. juulil 2017 esitatud hagi – Verband der Deutschen Biokraftstoffindustrie <i>versus</i> komisjon	15

2017/C 318/22	Kohtuasi T-466/17: 27. juulil 2017 esitatud hagi – Printeos jt <i>versus</i> komisjon	16
2017/C 318/23	Kohtuasi T-475/17: 2. augustil 2017 esitatud hagi – Rogesa <i>versus</i> komisjon	17
2017/C 318/24	Kohtuasi T-478/17: 2. augustil 2017 esitatud hagi – Mutualidad General de la Abogacía, Mutualidad de Previsión Social a prima fija ja Hermandad Nacional de Arquitectos Superiores y Químicos, Mutualidad de Previsión Social a prima fija <i>versus</i> Ühtne Kriisilahendusnõukogu	18
2017/C 318/25	Kohtuasi T-481/17: 2. augustil 2017 esitatud hagi – Fundación Tatiana Pérez de Guzmán el Bueno ja SFL <i>versus</i> Ühtne Kriisilahendusnõukogu	19
2017/C 318/26	Kohtuasi T-486/17: 2. augustil 2017 esitatud hagi – Foodterapia <i>versus</i> EUIPO – Cloetta Italia (DIETOX)	20
2017/C 318/27	Kohtuasi T-492/17: 31. juulil 2017 esitatud hagi – Fleig <i>versus</i> Euroopa välisteenistus	20
2017/C 318/28	Kohtuasi T-493/17: 3. augustil 2017 esitatud hagi – Stancu <i>versus</i> ERCEA	21
2017/C 318/29	Kohtuasi T-494/17: 28. juulil 2017 esitatud hagi – Iccrea Banca <i>versus</i> komisjon ja SRB	22
2017/C 318/30	Kohtuasi T-495/17: 26. juulil 2017 esitatud hagi – Sedes Holding <i>versus</i> EUIPO (gratis)	24
2017/C 318/31	Kohtuasi T-496/17: 28. juulil 2017 esitatud hagi – Sedes Holding <i>versus</i> EUIPO (gratis)	24
2017/C 318/32	Kohtuasi T-500/17: 7. augustil 2017 esitatud hagi – Hubei Xinyegang Special Tube <i>versus</i> komisjon	25

IV

(Teave)

TEAVE EUROOPA LIIDU INSTITUTSIOONIDELT, ORGANITELT JA ASUTUSTELT

EUROOPA LIIDU KOHUS

Euroopa Liidu Kohtu viimased väljaanded *Euroopa Liidu Teatajas**(2017/C 318/01)***Viimane väljaanne**

ELT C 309, 18.9.2017

Eelmised väljaanded

ELT C 300, 11.9.2017

ELT C 293, 4.9.2017

ELT C 283, 28.8.2017

ELT C 277, 21.8.2017

ELT C 269, 14.8.2017

ELT C 256, 7.8.2017

Käesolevad tekstid on kättesaadavad EUR-Lex'is järgmisel aadressil:

<http://eur-lex.europa.eu>

V

(Teated)

KOHTUMENETLUSED

EUROOPA KOHUS

Eelotsusetaotlus, mille on esitanud Bundesverwaltungsgericht (Saksamaa) 10. märtsil 2017 – Nefiye Yön versus Landeshauptstadt Stuttgart

(Kohtuasi C-123/17)

(2017/C 318/02)

Kohtumenetluse keel: saksa

Eelotsusetaotluse esitanud kohus

Bundesverwaltungsgericht

Põhikohtuasja pooled

Kaebaja: Nefiye Yön

Vastustaja: Landeshauptstadt Stuttgart

Eelotsuse küsimused

1. Kas assotsiatsiooninõukogu otsuse nr 2/76 artiklis 7 sisalduv *standstill*-tingimus on täielikult asendatud assotsiatsiooninõukogu otsuse nr 1/80 artiklis 13 sisalduva *standstill*-tingimusega või tuleb küsimust, kas otsuse nr 2/76 jõustumise ja otsuse nr 1/80 artikli 13 kohaldatavaks muutumise vahelisel ajal kehtestatud uued töötajate vaba liikumise piirangud on õiguspärased, endiselt hinnata otsuse nr 2/76 artikli 7 alusel?
2. Kas juhul, kui esimesele küsimusele tuleb vastata nii, et assotsiatsiooninõukogu otsuse nr 2/76 artikkel 7 ei ole täielikult asendatud, tuleb assotsiatsiooninõukogu otsuse nr 1/80 artiklit 13 käsitlev Euroopa Liidu Kohtu praktika täies ulatuses üle kanda ka otsuse nr 2/76 artikli 7 kohaldamisele, mille tagajärjel hõlmab otsuse nr 2/76 artikkel 7 põhimõtteliselt ka 5. oktoobril 1980 jõustunud liikmesriigi õigusnorme, mille kohaselt on Türgi päritolu töötajast abikaasaga taasisinemise tingimuseks seatud liikmesriigi viisa väljastamine?
3. Kas sellise siseriikliku korra kehtestamine on põhjendatud ülekaaluka üldise huviga, eelkõige tõhusa sisserändekontrolli ja sisserändevoojude juhtimise eesmärgiga, kui konkreetse juhtumi erilisi asjaolusid võetakse arvesse eriti rasket olukorda reguleeriva sätte kohaldamisega?

Eelotsusetaotlus, mille on esitanud Verwaltungsgerichtshof Baden-Württemberg (Saksamaa) 3. aprillil 2017 – Abubacarr Jawo versus Saksamaa Liitvabariik

(Kohtuasi C-163/17)

(2017/C 318/03)

Kohtumenetluse keel: saksa

Eelotsusetaotluse esitanud kohus

Verwaltungsgerichtshof Baden-Württemberg (Baden-Württembergi kõrgeim halduskohus, Saksamaa)

Põhikohtuasja pooled

Kaebaja: Abubacarr Jawo

Vastustaja: Saksamaa Liitvabariik

Eelotsuse küsimused

1. Kas varjupaigataotleja loetakse põgenenuks määruse (EL) nr 604/2013 ⁽¹⁾ artikli 29 lõike 2 teise lause tähenduses vaid siis, kui ta üleandmise võimatuks või keerulisemaks muutmise eesmärgil varjab ennast sihipäraselt ja teadlikult üleandmise läbiviimise eest vastutavate riigisestse asutuste eest, või piisab sellest, et ta ei viibi pikema aja vältel talle määratud elukohas ning asutusel puudub teave tema asukoha kohta, mistõttu ei ole kavandatud üleandmist võimalik läbi viia?

Kas asjaomane isik võib tugineda sätte õigele kohaldamisele ja esitada üleandmisotsuse vaidlustamise menetluses vastuväite, et kuue kuu pikkune üleandmistähtaeg on lõppenud, kuna ta ei olnud põgenenud?

2. Kas määruse (EL) nr 604/2013 artikli 29 lõike 1 esimeses lõigus nimetatud tähtaja pikenemine võib toimuda pelgalt nii, et üleandev liikmesriik teatab vastutavale liikmesriigile veel enne tähtaja lõppemist, et asjaomane isik on põgenenud, ja nimetab ühtlasi konkreetse kuni 18 kuu pikkuse tähtaja, mille jooksul peab üleandmine olema läbi viidud, või saab tähtaega pikendada vaid nii, et asjaomased liikmesriigid määravad pikendatud tähtaja omavahel kokku leppides kindlaks?
3. Kas varjupaigataotlejat ei ole lubatud vastutavale liikmesriigile üle anda, kui varjupaigataotlejale selles riigis rahvusvahelise kaitse andmise korral tekiks vastutavas riigis oodatavaid elutingimusi arvestades tõsine oht, et teda tabab Euroopa Liidu põhiõiguste harta artiklis 4 viidatud kohtlemine?

Kas see küsimus kuulub veel liidu õiguse kohaldamisalasse?

Millistele liidu õiguse kriteeriumidele tuginedes tuleb hinnata rahvusvahelise kaitse saajana tunnustatud isiku elutingimusi?

⁽¹⁾ Euroopa Parlamendi ja nõukogu 26. juuni 2013. aasta määrus (EL) nr 604/2013, millega kehtestatakse kriteeriumid ja mehhanismid selle liikmesriigi määramiseks, kes vastutab mõnes liikmesriigis kolmanda riigi kodaniku või kodakondsuseta isiku esitatud rahvusvahelise kaitse taotluse läbivaatamise eest, ELT 2013, L 180, lk 31.

Eelotsusetaotlus, mille on esitanud Amtsgericht Hamburg (Saksamaa) 18. mail 2017 – Andreas Niemeyer versus Brussels Airlines SA/NV

(Kohtuasi C-269/17)

(2017/C 318/04)

Kohtumenetluse keel: saksa

Eelotsusetaotluse esitanud kohus

Amtsgericht Hamburg

Põhikohtuasja pooled

Hageja: Andreas Niemeyer

Kostja: Brussels Airlines SA/NV

Eelotsuse küsimus

Kas määruse (EÜ) nr 261/2004 ⁽¹⁾ artikli 7 lõike 1 teist lauset tuleb tõlgendada nii, et mõiste „vahemaa“ hõlmab üksnes niisugust otsest vahemaad väljumiskoha ja viimase sihtkoha vahel, mida mõõdetakse vastavalt suurringjoone meetodile, ning seda sõltumata tegelikult läbitud lennutrajektooriga?

⁽¹⁾ Euroopa Parlamendi ja nõukogu 11. veebruari 2004. aasta määrus (EÜ) nr 261/2004, millega kehtestatakse ühiseeskirjad reisijatele lennureisist mahajätmise korral ning lendude tühistamise või pikaajalise hilinemise eest antava hüvitise ja abi kohta ning tunnistatakse kehtetuks määrus (EMÜ) nr 295/91, ELT L 46, lk 1; ELT eriväljaanne 07/08, lk 10.

Eelotsusetaotlus, mille on esitanud Hanseatisches Oberlandesgericht in Bremen (Saksamaa) 29. mail 2017 – Stadtwerke Delmenhorst GmbH versus Manfred Bleckwehl

(Kohtuasi C-309/17)

(2017/C 318/05)

Kohtumenetluse keel: saksa

Eelotsusetaotluse esitanud kohus

Hanseatisches Oberlandesgericht in Bremen

Põhikohtuasja pooled

Hageja ja apellatsioonkaebuse esitaja: Stadtwerke Delmenhorst GmbH

Kostja ja vastustaja apellatsioonimenetluses: Manfred Bleckwehl

Eelotsuse küsimused

1. Kas Euroopa Parlamendi ja nõukogu 26. juuni 2003. aasta direktiivi 2003/55/EÜ⁽¹⁾ maagaasi siseturu ühiseeskirjade kohta ning direktiivi 98/30/EÜ kehtetuks tunnistamise kohta artikli 3 lõiget 3 koostoimes A lisa punktidega b ja c tuleb tõlgendada nii, et olukord, kus gaasitarbijatele jäetakse õigeaegselt ja otseselt teatamata gaasitarnete eelseisva tariifimuudatuse tingimustest, põhjusest ja ulatusest, on vastuolus sellise tariifimuudatuse kehtivusega?
2. Kui vastus sellele küsimusele on jaatav:

Kas Euroopa Parlamendi ja nõukogu 26. juuni 2003. aasta direktiivi 2003/55/EÜ maagaasi siseturu ühiseeskirjade kohta ning direktiivi 98/30/EÜ kehtetuks tunnistamise kohta artikli 3 lõige 3 koostoimes A lisa punktidega b ja c on eraõigusliku juriidilise isikuna (Saksa osaühinguna) tegutseva gaasitarneettevõtja suhtes alates 1. juulist 2004 vahetult kohaldatav, kuna selle direktiivi nimetatud sätted on nende sätete sisu silmas pidades tingimusteta ja seega ei tule nende kohaldamiseks vastu võtta uut rakendusakti, ning need annavad kodanikule õigusi organisatsiooni suhtes, mis on hoolimata eraõiguslikust vormist riigi kontrolli all, sest riik on organisatsiooni ainuosanik?

⁽¹⁾ ELT L 176, lk 57; ELT eriväljaanne 12/2, lk 230.

Eelotsusetaotlus, mille on esitanud Verwaltungsgerichtshof (Austria) 1. juunil 2017 – Gerhard Prenninger jt

(Kohtuasi C-329/17)

(2017/C 318/06)

Kohtumenetluse keel: saksa

Eelotsusetaotluse esitanud kohus

Verwaltungsgerichtshof

Põhikohtuasja pooled

Hagejad: Gerhard Prenninger, Karl Helmberger, Franziska Zimmer, Franz Scharinger, Norbert Pühringer, Agrargemeinschaft Pettenbach, Marktgemeinde Vorchdorf, Marktgemeinde Pettenbach, Gemeinde Steinbach am Ziehberg

Eelotsuse küsimus

Kas Euroopa Parlamendi ja nõukogu 13. detsembri 2011. aasta direktiivi 2011/92/EL⁽¹⁾ teatavate riiklike ja eraprojektide keskkonnamõju hindamise kohta tuleb tõlgendada nii, et elektriliini trassi rajamise eesmärgil tehtav „trassiraie“ on elektriliini õiguspärase käitamise perioodil käsitatav „raadamisena maakasutusviisi muutmiseks“ keskkonnamõju hindamise direktiivi II lisa punkti 1 alapunkti d tähenduses?

⁽¹⁾ ELT L 26, lk 1; edaspidi „keskkonnamõju hindamise direktiiv“.

Eelotsusetaotlus, mille on esitanud Amtsgericht Hamburg (Saksamaa) 14. juunil 2017 – Jörg Scharnweber ja Henning Kuhlmann versus Société Air France SA

(Kohtuasi C-366/17)

(2017/C 318/07)

Kohtumenetluse keel: saksa

Eelotsusetaotluse esitanud kohus

Amtsgericht Hamburg

Põhikohtuasja pooled

Hagejad: Jörg Scharnweber ja Henning Kuhlmann

Kostja: Société Air France SA

19. juuli 2017. aasta määrusega kustutas Euroopa Kohus kohtuasja Euroopa Kohtu registrist.

Eelotsusetaotlus, mille on esitanud Bundesgerichtshof (Saksamaa) 19. juunil 2017 – Uber BV versus Richard Leipold

(Kohtuasi C-371/17)

(2017/C 318/08)

Kohtumenetluse keel: saksa

Eelotsusetaotluse esitanud kohus

Bundesgerichtshof

Põhikohtuasja pooled

Kassatsioonkaebuse esitaja: Uber BV

Vastustaja kassatsioonimenetluses: Richard Leipold

Eelotsuse küsimused

1. Kas ettevõtja, kes üürisõiduki teenust pakkuvate ettevõtjatega, kellel on õigus korraldada reisijatevedu, koostööd tehes pakub nutitelefoniga tarkvararakendust, mille abil saavad kasutajad tellida üürisõiduki koos juhiga, osutab transpordivaldkonna teenust ELTL artikli 58 lõike 1 ja direktiivi 2006/123⁽¹⁾ artikli 2 lõike 2 punkti d tähenduses, kui selle ettevõtja osutatav teenus on tihedalt seotud reisijateveo teenuse osutamisega, eelkõige kui ta

— korraldab vahendatud sõidukite puhul nii hinnakujundust kui ka teenuse eest tasumist ja veotellimused täidetakse vastavalt tema koostatud tingimustele

ning

— reklaamib vahendatud sõidukeid oma nime all, kohaldades ühtset allahindlust?

Kui Euroopa Kohus vastab esimesele küsimusele eitavalt:

2. Kas taksoga reisijateveo konkurents- ja toimimisvõime säilitamise eesmärgil, võttes arvesse ajakohaseid transporditingimusi, on avaliku korra kaitse seisukohast vastavalt direktiivi 2006/123 artikli 16 lõikele 1 põhjendatud keelata sellise teenuse osutamine, nagu on kõne all käesolevas kohtuasjas?

⁽¹⁾ Euroopa Parlamendi ja nõukogu 12. detsembri 2006. aasta direktiiv 2006/123/EÜ teenuste kohta siseturul (ELT 2006, L 376, lk 36).

Eelotsusetaotlus, mille on esitanud Bundesgerichtshof (Saksamaa) 26. juunil 2017 – Società Immobiliare Al Bosco Srl

(Kohtuasi C-379/17)

(2017/C 318/09)

Kohtumenetluse keel: saksa

Eelotsusetaotluse esitanud kohus

Bundesgerichtshof

Põhikohtuasja pooled

Taotleja: Società Immobiliare Al Bosco Srl

Eelotsuse küsimus

Kas nõukogu 22. detsembri 2000. aasta määruse (EÜ) nr 44/2001 kohtualluvuse ja kohtuotsuste täitmise kohta tsiviil- ja kaubandusajades ⁽¹⁾ artikli 38 lõikega 1 on kooskõlas olukord, kus täidesaatva riigi õiguses kehtestatud tähtaega, mille kohaselt ei või täitedokumenti teatud aja möödumisel enam täita, kohaldatakse ka funktsiooni poolest sarnasele täitedokumendile, mis on tehtud teises liikmesriigis ning mida on täidesaatvas riigis tunnustatud ja mis on seal täidetavaks kuulutatud?

⁽¹⁾ EÜT 2001, L 12, lk 1; ELT eriväljaanne 19/4, lk 42.

Eelotsusetaotlus, mille on esitanud Szombathelyi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság (Ungari) 27. juunil 2017 – Dooel Uvoz-Izvoz Skopje Link Logistik N&N versus Budapest Rendőrfőkapitánya

(Kohtuasi C-384/17)

(2017/C 318/10)

Kohtumenetluse keel: ungari

Eelotsusetaotluse esitanud kohus

Szombathelyi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság

Põhikohtuasja pooled

Kaebaja: Dooel Uvoz-Izvoz Skopje Link Logistik N&N

Vastustaja: Budapest Rendőrfőkapitánya

Eelotsuse küsimused

1. Kas Euroopa Parlamendi ja nõukogu 17. juuni 1999. aasta direktiivi 1999/62/EÜ raskete kaubaveokite maksustamise kohta teatavate infrastruktuuride kasutamise eest ⁽¹⁾ artiklis 9a sätestatud ja Euroopa Liidu Kohtu 22. märtsi 2017. aasta kohtuotsuses liidetud kohtuasjades C-497/15 ja C-498/15 Euro-Team (EU:C:2017:229) tõlgendatud proportsionaalsuse nõue on vahetult kohaldatav direktiivi säte?
2. Kui Euroopa Parlamendi ja nõukogu 17. juuni 1999. aasta direktiivi 1999/62/EÜ raskete kaubaveokite maksustamise kohta teatavate infrastruktuuride kasutamise eest artiklis 9a sätestatud ja Euroopa Liidu Kohtu 22. märtsi 2017. aasta kohtuotsuses liidetud kohtuasjades C-497/15 ja C-498/15, Euro-Team (EU:C:2017:229) tõlgendatud proportsionaalsuse nõue ei ole vahetult kohaldatav direktiivi säte, siis:

kas riigisisese õiguse tõlgendamine kooskõlas liidu õigusega lubab ja nõuab, et — kui liikmesriigi õiguses seadusandlik meede puudub — liikmesriigi kohus ja haldusasutus täiendaks käesolevas kohtuasjas asjaomast Ungari õigusnormi proportsionaalsuse nõude materiaalsoõiguslike kriteeriumidega, mis on sätestatud Euroopa Liidu Kohtu 22. märtsi 2017. aasta kohtuotsuses liidetud kohtuasjades C-497/15 ja C-498/15, Euro-Team (EU:C:2017:229)?

⁽¹⁾ EÜT 1999, L 187, lk 42; ELT eriväljaanne 7/4, lk 372.

**Eelotsusetaotlus, mille on esitanud Arbeitsgericht Verden (Saksamaa) 26. juunil 2017 – Torsten Hein
versus Albert Holzkamm GmbH & Co.**

(Kohtuasi C-385/17)

(2017/C 318/11)

Kohtumenetluse keel: saksa

Eelotsusetaotluse esitanud kohus

Arbeitsgericht Verden

Põhikohtuasja pooled

Hageja: Torsten Hein

Kostja: Albert Holzkamm GmbH & Co.

Eelotsuse küsimused

1. Kas Euroopa Liidu põhiõiguste harta artiklit 31 ja Euroopa Parlamendi ja nõukogu 4. novembri 2003. aasta direktiivi 2003/88/EÜ tööaja korralduse teatavate aspektide kohta ⁽¹⁾ artikli 7 lõiget 1 tuleb tõlgendada nii, et nendega on vastuolus siseriiklikud õigusnormid, mille kohaselt võib kollektiivlepingutes sätestada, et puhkusetasu arvutamisel võetakse arvesse töötasu vähenemisi, mida on arvestusperioodil tehtud osalise tööajaga töötamise tõttu ja mille tagajärjel saab töötaja iga-aastase neljanädalase põhipuhkuse eest väiksemat puhkusetasu – või pärast töösuhte lõppemist väiksemat puhkusehüvitist – kui ta saaks juhul, kui puhkusetasu arvutamise aluseks võetaks keskmine vähendamisteta töötasu, mida töötaja oleks arvestusperioodil saanud? Kui vastus on jaatav, siis milline on maksimaalne protsendimäär – lähtudes töötaja keskmisest vähendamata töötasust – mille võrra võib puhkusetasu arvestusperioodil osalise tööajaga töötamise tõttu vastavalt siseriiklikele õigusnormidele kollektiivlepingu alusel vähendada, et kõnealuste siseriiklike õigusnormide puhul saaks veel lähtuda tõlgendusest, mis on kooskõlas Euroopa Liidu õigusega?
2. Kui esimesele küsimusele vastatakse jaatavalt, siis kas liidu õiguses sätestatud õiguskindluse üldpõhimõte ja tagasiulatuva jõu puudumise põhimõte piiravad ajaliselt kõikide asjaosaliste võimalust tugineda tõlgendusele, mille Euroopa Kohus annab Euroopa Liidu põhiõiguste harta artiklis 31 ja 4. novembri 2003. aasta direktiivi 2003/88/EÜ tööaja korralduse teatavate aspektide kohta artikli 7 lõikes 1 sisalduvatele sätetele käesolevas menetluses tehtava eelotsusega, kuna liikmesriigi kõrgema astme kohtupraktikas on varem otsustatud, et asjaomaseid siseriiklikke õigusnorme ja üleriigilise kollektiivlepingu sätteid ei saa tõlgendada kooskõlas liidu õigusega? Kui Euroopa Kohus vastab sellele küsimusele eitavalt, siis kas liidu õigusega on kooskõlas, et liikmesriigi kohtud tagavad siseriikliku õiguse alusel tööandjatele, kellel on õiguspärane ootus riigi kõrgemate kohtute praktika kehtivuse suhtes, õiguspärase ootuse kaitse, või on õiguspärase ootuse kaitse tagamine Euroopa Liidu Kohtu pädevuses?

⁽¹⁾ Euroopa Parlamendi ja nõukogu 4. novembri 2003. aasta direktiiv 2003/88/EÜ tööaja korralduse teatavate aspektide kohta (ELT 2003, L 299, lk 9; ELT eriväljaanne 05/04, lk 381).

30. juunil 2017 esitatud hagi – Euroopa Komisjon versus Suurbritannia ja Põhja-Iiri Ühendkuningriik

(Kohtuasi C-391/17)

(2017/C 318/12)

Kohtumenetluse keel: inglise

Pooled

Hageja: Euroopa Komisjon (esindajad: L. Flynn, A. Caeiros)

Kostja: Suurbritannia ja Põhja-liri Ühendkuningriik

Hageja nõuded

- tuvastada, et kuna Suurbritannia ja Põhja-liri Ühendkuningriik ei ole hüvitanud omavahendite kaotust summas, mis oleks tulnud kindlaks määrata ja teha liidu eelarvele kättesaadavaks vastavalt määruse 1552/1989⁽¹⁾ artiklitele 2, 6, 10, 11 ja 17 (määruse 609/2014⁽²⁾ artiklid 2, 6, 10, 12 ja 13), kui aastatel 1999 ja 2000 Anguillast alumiiniumi importimisel ei oleks ekspordisertifikaate väljastatud otsuse 91/482/EMÜ⁽³⁾ artikli 101 lõiget 2 rikkudes, on ta rikkunud kohustusi, mis tulenevad Euroopa Ühenduse asutamislepingu artiklist 5 (hiljem artikkel 10) (nüüd Euroopa Liidu lepingu artikli 4 lõige 3), ja
- mõista kohtukulud välja Suurbritannia ja Põhja-liri Ühendkuningriigilt.

Väited ja peamised argumendid

1. Ajavahemikul 1999. aasta märtsist kuni 2000. aasta juunini imporditi Itaaliasse kolmandatest riikidest pärit alumiiniumi, mis kõigepealt oli imporditud Anguillasse ja seejärel seal reeksportitud. Anguilla ametiasutused maksid Anguillat läbiva transiidi korral eksporditasu summas 25 US dollarit kuup tonnilt („veotoetus“). See Anguilla antud transiitkauba „veotoetus“, mis vastas tollimaksu tagasimaksele, muudab tühiseks tollimaksuvabastuse, mida kohaldatai Anguillast reeksporti ja liitu impordi korral. Anguilla ametiasutused kohaldasid vääralts otsuse 91/482/EMÜ artikli 101 lõiget 2, sest nad väljastasid ekspordisertifikaate, kuigi tingimused selleks ei olnud täidetud. Anguilla poolt ekspordisertifikaatide alusetust väljastamisest põhjustatud otsuse 91/482/EMÜ artikli 101 lõike 2 rikkumise tõttu ei saanud Itaalia koguda tollimaksu kooskõlas EÜ artikliga 24 (nüüd ELTL artikkel 29).
2. Ühendkuningriik on rahaliselt vastutav traditsiooniliste omavahendite kaotuse eest, mille põhjustas ekspordisertifikaatide väljastamine vastuolus otsuse 91/482/EMÜ artikli 101 lõikega 2. Ühendkuningriigi ametiasutused ei ole võtnud kõiki sobivaid meetmeid liidu finantshuve kaitsmiseks ja Anguilla haldusasutuste poolt otsuse 91/482/EMÜ nõuetekohase kohaldamise tagamiseks. Iga liikmesriik on kohustatud tagama, et tema ülemereterritooriumid kohaldavad õigesti kõiki nende suhtes kohaldatavaid õigusakte, mille hulka kuulub otsus 91/482/EMÜ, et tõhusalt kaitsta liidu finantshuve.
3. Kui liikmesriigi ametiasutuste teod või tegevusetus põhjustavad omavahendite kaotuse, tuleb liidule maksta kaotatud omavahenditele vastav summa. Seetõttu tuleb Ühendkuningriigil tasuda liidu eelarvesse kogu omavahendite kaotuse summa ja vastavalt määruse nr 1150/2000⁽⁴⁾ artiklile 11 intressid.

⁽¹⁾ Nõukogu 29. mai 1989. aasta määruse (EMÜ, Euratom) nr 1552/89, millega rakendatakse otsust 88/376/EMÜ, Euratom, Euroopa ühenduste omavahendite süsteemi kohta (EÜT L 155, lk 1)

⁽²⁾ Nõukogu 26. mai 2014. aasta määrus (EL, Euratom) nr 609/2014 meetodite ja menetluse kohta, millega tehakse kättesaadavaks traditsioonilised, käibemaksupõhised ja kogurahvatulul põhinevad omavahendid, ning muude sularahavajaduste rahuldamiseks vajalike meetmete kohta (uuesti sõnastatud) (ELT L 168, lk 39)

⁽³⁾ Nõukogu 25. juuli 1991. aasta otsus ülemeremaade ja -territooriumide assotsieerimise kohta Euroopa Majandusühendusega (EÜT L 263, lk 1)

⁽⁴⁾ Nõukogu 22. mai 2000. aasta määrus (EÜ, Euratom) nr 1150/2000, millega rakendatakse ühenduste omavahendite süsteemi käsitlev otsus 94/728/EÜ, Euratom (EÜT L 130, lk 1; ELT eriväljaanne 01/03, lk 169)

Eelotsusetaotlus, mille on esitanud Gerechtshof Den Haag (Madalmaad) 13. juulil 2017 – Staat der Nederlanden versus Warner-Lambert Company LLC

(Kohtuasi C-423/17)

(2017/C 318/13)

Kohtumenetluse keel: hollandi

Eelotsusetaotluse esitanud kohus

Gerechtshof Den Haag

Põhikohtuasja pooled

Apellatsioonkaebuse esitaja: Staat der Nederlanden

Vastustaja apellatsioonimenetluses: Warner-Lambert Company LLC

Eelotsuse küsimused

1. Kas direktiivi 2001/83 ⁽¹⁾ artiklit 11 või liidu õiguse mõnda muud sätet tuleb tõlgendada nii, et teatist, millega isik, kes taotleb või omab geneerilise ravimi müügiluba direktiivi 2001/83 artikli 10 tähenduses, teatab asutusele, et ta ei esita geneerilise ravimi omaduste kokkuvõttes ja pakendi infolehel originaalravimi omaduste kokkuvõtte osi, mis viitavad näidustustele või doseerimisvormidele ja millele laieneb kolmandate isikute patendiõigus, tuleb pidada müügiloa piiramise taotluseks, mis peab viima selleni, et müügiluba ei laiene või enam ei laiene patendiõigusega kaitstud näidustustele või doseerimisvormidele?
2. Kas juhul, kui esimesele küsimusele vastatakse eitavalt, ei luba direktiivi 2001/83 artikkel 11 ja artikli 21 lõige 3 või muud liidu õiguse sätteid pädeval asutusel direktiivi 2001/83 artikli 6 alusel koosmõjus artikliga 10 antud müügiloa korral avaldada ravimi omaduste kokkuvõtet ja pakendi infolehte koos osadega, mis viitavad näidustustele või doseerimisvormidele ja millele laieneb kolmandate isikute patendiõigus, kui müügiluba taotleb või omab isik on asutusele teatanud, et ta ei esita ravimi omaduste kokkuvõttes ja pakendi infolehel originaalravimi omaduste kokkuvõtte osi, mis viitavad näidustustele või doseerimisvormidele ja millele laieneb kolmandate isikute patendiõigus?
3. Kas teisele küsimusele vastamisel on oluline, et pädev asutus esitab müügiloa omanikule nõude esitada pakendi infolehel (mille ta peab ravimipakendile lisama) viide kõnealuse asutuse veebisaidile, kus on avaldatud ravimi omaduste kokkuvõtte koos osadega, mis viitavad näidustustele või doseerimisvormidele ja millele laieneb kolmandate isikute patendiõigus, samal ajal kui kõnealused osad ei sisaldu pakendi infolehel direktiivi 2001/83 artikli 11 kohaselt?

⁽¹⁾ Euroopa Parlamendi ja nõukogu 6. novembri 2001. aasta direktiiv 2001/83/EÜ inimtervishoius kasutatavaid ravimeid käsitlevate ühenduse eeskirjade kohta (EÜT 2001, L 311, lk 67; ELT eriväljaanne 13/27, lk 69).

**Eelotsusetaotlus, mille on esitanud Supreme Court of the United Kingdom (Ühendkuningriik)
17. juulil 2017 – Dermot Patrick O’Brien versus (varem Department for Constitutional Affairs)**

(Kohtuasi C-432/17)

(2017/C 318/14)

Kohtumenetluse keel: inglise

Eelotsusetaotluse esitanud kohus

Supreme Court of the United Kingdom (Ühendkuningriigi kõrgeim kohus)

Põhikohtuasja pooled

Edasikaebuse esitaja: Dermot Patrick O’Brien

Vastustaja edasikaebuse menetluses: (varem Department for Constitutional Affairs)

Eelotsuse küsimus

Kas direktiiv 97/81 ⁽¹⁾, iseäranis sellele lisatud raamkokkuleppe klausel 4, mis käsitleb diskrimineerimiskeelu põhimõtet, kohustab osalise tööajaga töötaja vanaduspensioni summa väljaarvutamisel arvesse võtma selle direktiivi ülevõtmise tähtpäevale eelnenud tööstaaži perioode, kui neid võetaks arvesse võrreldava täistööajaga töötaja pensioni arvutamisel?

⁽¹⁾ Nõukogu 15. detsembri 1997. aasta direktiiv 97/81/EÜ Euroopa Tööandjate Föderatsiooni, Euroopa Riigisaluselise Ettevõtete Keskuse ja Euroopa Ametiühingute Konföderatsiooni poolt sõlmitud osalist tööaega käsitleva raamkokkuleppe kohta – Lisa: Osalist tööaega käsitleva raamkokkuleppe (EÜT 1998, L 14, lk 9; ELT eriväljaanne 05/03, lk 267).

**Eelotsusetaotlus, mille on esitanud Zalaegerszegi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság (Ungari)
18. juulil 2017 – Human Operator Zrt. versus Nemzeti Adó- és Vámhivatal Fellebbviteli Igazgatóság**

(Kohtuasi C-434/17)

(2017/C 318/15)

Kohtumenetluse keel: ungari

Eelotsusetaotluse esitanud kohus

Zalaegerszegi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság

Põhikohtuasja pooled

Kaebaja: Human Operator Zrt.

Vastustaja: Nemzeti Adó- és Vámhivatal Fellebbviteli Igazgatóság

Eelotsuse küsimus

Kas nõukogu 10. detsembri 2015. aasta rakendusotsust (EL) 2015/2349 ⁽¹⁾ tuleb tõlgendada selliselt, et sellega on vastuolus selline Ungari praktika, et nõukogu direktiivi 2006/112/EÜ artiklist 193 eespool nimetatud rakendusotsusega lubatud erandit sisaldav liikmesriigi seaduse säte jõustus alates 1. jaanuarist 2015 ning on kohaldatav alates sellest kuupäevast, kui eespool nimetatud rakendusotsus ei sisalda ühtegi sätet tagasiulatuva jõu või tagasiulatuva kohaldatavuse kohta, kuid Ungari oli oma erandi kohaldamise taotluses märkinud selle kohaldatavuse alguskuupäevaks nimelt selle kuupäeva?

⁽¹⁾ Nõukogu 10. detsembri 2015. aasta rakendusotsus (EL) 2015/2349, millega lubatakse Ungaril kohaldada meetet, millega tehakse erand direktiivi 2006/112/EÜ (mis käsitleb ühist käibemaksusüsteemi) artiklist 193 (ELT L 330, lk 53).

Eelotsusetaotlus, mille on esitanud Vredegerecht te Antwerpen (Belgia) 24. juulil 2017 – Woonhaven Antwerpen versus Khalid Berkani, Asmae Hajji

(Kohtuasi C-446/17)

(2017/C 318/16)

Kohtumenetluse keel: hollandi

Eelotsusetaotluse esitanud kohus

Vredegerecht te Antwerpen

Põhikohtuasja pooled

Hageja: Woonhaven Antwerpen

Kostjad: Khalid Berkani, Asmae Hajji

Eelotsuse küsimused

1. Kas sotsiaaleluruumide ehitamisega tegelevat Flandria valitsuse poolt tunnustatud ühingut, kes üürib tarbijale sotsiaaleluruumi välja üürisumma eest, mis sõltub ühelt poolt ühingu enda poolt kindlaks määratud turuväärtusest ja teiselt poolt üüriku sissetulekust ja perekonna koosseisust, tuleb pidada ettevõtjaks Euroopa Liidu õiguse tähenduses?
2. Kas sotsiaaleluruumide ehitamisega tegeleva tunnustatud ühingu ja tarbija vaheline suhe sotsiaaleluruumi üürileandmisel tarbijale, eelkõige selle suhte osaks olev tüüplepingu artikkel 11 on leping nõukogu 5. aprilli 1993. aasta direktiivi 93/13/EMÜ ebaõiglaste tingimuste kohta tarbijalepingutes ⁽¹⁾ tähenduses?

3. Kui leping või õigussuhe, mille raames annab sotsiaaleluruumide ehitamisega tegelev tunnustatud ühing tarbijale üürile sotsiaaleluruumi, kuulub nõukogu 5. aprilli 1993. aasta direktiivi 93/13/EMÜ ebaõiglaste tingimuste kohta tarbijalepingutes kohaldamisalasse ja kas sellist elamuehitusühingut, kes üürib tarbijale sotsiaaleluruumi välja üürisumma eest, mis sõltub ühelt poolt ühingu enda poolt kindlaks määratud turuväärtusest ja teiselt poolt üürniku sissetulekust ja perekonna koosseisust, tuleb kõnealuse üürileandmisega seoses pidada müüjaks või teenuste osutajaks viidatud direktiivi tähenduses?

(¹) EÜT 1993, L 95, lk 29; ELT eriväljaanne 15/02, lk 288.

ÜLDKOHUS

30. mail 2017 esitatud hagi – The GB Foods versus EUIPO – Yatecomeré (YATEKOMO)

(Kohtuasi T-336/17)

(2017/C 318/17)

Hagiavalduse keel: hispaania

Pooled

Hageja: The GB Foods (L'Hospitalet de Llobregat, Hispaania) (esindajad: advokaadid M. Buganza González ja E. Torner Lasalle)

Kostja: Euroopa Liidu Intellektuaalomandi Amet (EUIPO)

Teine menetluspool apellatsioonikojas: Yatecomeré, SL (Ribadumia, Hispaania)

Andmed EUIPO menetluse kohta

Vaidlusaluse kaubamärgi omanik: hageja

Vaidlusalune kaubamärk: ELi sõnamärk „YATEKOMO“ – ELi kaubamärk nr 11 703 568

Menetlus EUIPOs: kehtetuks tunnistamise menetlus

Vaidlustatud otsus: EUIPO viienda apellatsioonikoja 13. märtsi 2017. aasta otsus asjas R 1506/2016-5

Nõuded

Hageja palub Üldkohtul:

- tunnistada vastuvõetavaks käesolev hagi EUIPO apellatsioonikoja 13. märtsi 2017. aasta otsuse (asi R 1506/2016-5) peale ning rahuldada hagi ja tühistada EUIPO apellatsioonikoja otsus, taastades ja tuvastades kaubamärgi nr 11 703 568 „YATEKOMO“ kehtivuse kõikide klassidesse 29 ja 30 kuuluvate kaupade suhtes, mille jaoks kaubamärki algselt taotleti;
- tuvastada, et kaubamärk „YATEKOMO“ on üldtuntud;
- kohustada EUIPOt edastama Üldkohtule kõik hageja esitatud dokumendid, mis kuuluvad EUIPOs toimunud kaubamärgi „YATEKOMO“ kehtetuks tunnistamise menetluse toimikusse, selleks et kõiki kõnealuses menetluses esitatud dokumente oleks võimalik analüüsida;
- mõista kohtukulud Üldkohtu kodukorra artikli 134 alusel välja EUIPO-lt.

Väited

- Kaubamärk „YATEKOMO“ ei riku määruse nr 207/2009 artiklit 8. ELi sõnamärk ei ole vastuolus varasema Hispaania kombineeritud kaubamärgiga „ya te comeré el vacío que te llena“.
- Kaubamärgi nr 11 703 568 „YATEKOMO“ omandatud üldtuntus.

6. juunil 2017 esitatud hagi – Eco-Bat Technologies jt versus komisjon**(Kohtuasi T-361/17)**

(2017/C 318/18)

*Kohtumenetluse keel: inglise***Pooled**

Hagejad: Eco-Bat Technologies Ltd (Matlock, Ühendkuningriik), Berzelius Metall GmbH (Braubach, Saksamaa) ja Société Traitements Chimiques des Métaux (STCM) (Bazoches-les-Gallerandes, Prantsusmaa) (esindajad: M. Brealey, QC, advokaadid I. Vandenborre ja S. Dionnet)

Kostja: Euroopa Komisjon

Nõuded

Hagejad paluvad Üldkohtul:

- tühistada komisjoni otsuse C(2017) 900 final, mida 6. aprillil 2017 muudeti 6. aprilli 2017. aasta otsusega C(2017) 2223 final, juhtum AT.40018 – Autoakude ringlussevõtt, artikli 2 lõike 1 punkt b ja vähendada hagejatele määratud trahvi nii, et see võtaks arvesse ostude tüüpilist väärtust rikkumisperioodil ning hageja osalemise tegelikku kestust rikkumise ilmingutes Prantsusmaal, ja eemaldada 10 %-line kasv, võttes aluseks trahvide arvutamise suuniste ⁽¹⁾ punkti 37; ja
- mõista kohtukulud välja komisjonilt.

Väited ja peamised argumendid

Hagi põhjenduseks esitavad hagejad seitse väidet.

1. Esimene väide, et komisjon rikkus hea halduse põhimõtet ja hageja kaitseõigusi, kui ta esimest korda tuvastas vaidlustatud otsuses, et hageja ostude väärtus tuleb võtta aluseks trahvi arvutamisel.
2. Teine väide, et komisjon rikkus proportsionaalsuse põhimõtet, kui ta kasutas hageja ostude väärtust 2011. aastal võrdlusena trahvi arvutamiseks.
3. Kolmas väide, et komisjon rikkus isikliku vastutuse, võrdse kohtlemise ja proportsionaalsuse põhimõtet ning põhjendamiskohustust, kui ta jättis arvesse võtmata hageja piiratumat osalust kartelliilmingutes Prantsusmaal.
4. Neljas väide, et komisjon rikkus põhjendamiskohustust ning õiguskindluse ja õiguspärase ootuse põhimõtet, kui ta jättis nõuetekohaselt põhjendamata suuniste punkti 37 kohaldamise ning kohaldatud trahvi konkreetse suurendamise.
5. Viies väide, et komisjon rikkus proportsionaalsuse ja võrdse kohtlemise põhimõtet, kui ta kohtles ostukartelle erinevalt müügikartellidest.
6. Kuues väide, et komisjon rikkus hageja kaitseõigusi, kui ta kohaldas trahvi suurendamist vastavalt suuniste punktile 37, ilma vastuväidetes neile viitamata ja jättes esitamata täiendavad vastuväited ja korraldamata uue istungi.
7. Seitsmes väide, et komisjon rikkus hea halduse põhimõtet, kui ta ei väljendanud oma kavatsust kohaldada suuniste punkti 37 haldusmenetluse varasemas etapis.

⁽¹⁾ Suunised määruse (EÜ) nr 1/2003 artikli 23 lõike 2 punkti a kohaselt määratavate trahvide arvutamise meetodi kohta (ELT 2006, C 210, lk 2).

10. juulil 2017 esitatud hagi – Fruit of the Loom versus EUIPO – Takko (FRUIT)**(Kohtuasi T-424/17)**

(2017/C 318/19)

*Hagiavalduse keel: inglise***Pooled**

Hageja: Fruit of the Loom, Inc. (Bowling Green, Kentucky, Ühendriigid) (esindajad: S. Malynicz, QC ja solicitor V. Marsland)

Kostja: Euroopa Liidu Intellektuaalomandi Amet (EUIPO)

Teine menetluspool apellatsioonikojas: Takko Holding GmbH (Telgte, Saksamaa)

Andmed EUIPO menetluse kohta

Vaidlusaluse kaubamärgi omanik: hageja

Vaidlusalune kaubamärk: ELi sõnamärk „FRUIT“ – ELi kaubamärk nr 5 077 508

Menetlus EUIPOs: kehtetuks tunnistamise menetlus

Vaidlustatud otsus: EUIPO neljanda apellatsioonikoja 25. aprilli 2017. aasta otsus asjas R 2119/2016-4

Nõuded

Hageja palub Üldkohtul:

- tühistada vaidlustatud otsus;
- jätta EUIPO ja teise menetluspoole kohtukulud nende endi kanda ning mõista neilt välja hageja kohtukulud.

Väited

- Määruse nr 207/2009 artikli 15 lõike 1 rikkumine;
- määruse nr 207/2009 artikli 65 lõike 6 rikkumine.

12. juulil 2017 esitatud hagi – younique versus EUIPO – Jafer Enterprises R&D (younique products)**(Kohtuasi T-434/17)**

(2017/C 318/20)

*Hagiavalduse keel: hispaania***Pooled**

Hageja: younique LLC (Utah, Ameerika Ühendriigid) (esindaja: M. Edenborough, QC)

Kostja: Euroopa Liidu Intellektuaalomandi Amet (EUIPO)

Teine menetluspool apellatsioonikojas: Jafer Enterprises R&D, SLU (Granollers, Hispaania)

Andmed EUIPO menetluse kohta

Vaidlusaluse kaubamärgi taotleja: hageja

Vaidlusalune kaubamärk: sõnalisi osi „younique products“ sisaldav ELi kujutismärk – registreerimistaotlus nr 1 191 504

Menetlus EUIPOs: vastulausemenetlus

Vaidlustatud otsus: EUIPO teise apellatsioonikoja 25. aprilli 2017. aasta otsus asjas R 1564/2016-2

Nõuded

Hageja palub Üldkohtul:

- tühistada vaidlustatud otsus;
- mõista kostjalt hageja kasuks välja käesoleva menetlusega seotud kulud ja hagejale apellatsioonikoja menetluses tekkinud kulud või kui vaidlustatud otsusega seotud teine pool astub käesolevasse menetlusse, mõista käesoleva menetlusega seotud kulud ja hagejale apellatsioonikoja menetluses tekkinud kulud välja kostjalt ja menetlusse astujalt solidaarselt.

Väide

- Määruse nr 207/2009 artikli 8 lõike 1 punkti b rikkumine, kuivõrd apellatsioonikoda eksis seoses asjakohase tarbija tähelepanelikkuse astme ja asjasepuutuvate kaubamärkide sarnasusega.

20. juulil 2017 esitatud hagi – Verband der Deutschen Biokraftstoffindustrie versus komisjon

(Kohtuasi T-451/17)

(2017/C 318/21)

Kohtumenetluse keel: saksa

Pooled

Hageja: Verband der Deutschen Biokraftstoffindustrie e.V. (Berliin, Saksamaa) (esindajad: advokaadid R. Stein, P. Friton ja H.-J. Prieß)

Kostja: Euroopa Komisjon

Nõuded

Hageja palub Üldkohtul:

- tühistada komisjoni teatis nr BK/abd/ener.c.1(2017)2122195 osas, milles selle leheküljel 5 on biodiisli kasvuhoonegaaside heitkoguste arvutamisel ette nähtud heitetase 99,57 g CO₂eq/MJ metanool; ning
- mõista kohtukulud välja kostjalt.

Väited ja peamised argumendid

1. Esimene väide: direktiivi 2009/28/EÜ ⁽¹⁾ rikkumine, kuna kõrvale on kaldutud ette antud arvutamismeetodist

- Hageja väidab, et vastavalt artikli 19 lõike 1 punktile b tuleb kohaldada direktiivi 2009/28/EÜ V lisa C osas toodud meetodit, kui heitetaseme arvutamisel kasutatakse tegelikke väärtusi. Vastavalt direktiivi 2009/28/EÜ V lisa C osa punktile 13 loetakse kasutatavast kütusest tulenevat heidet (eu) biokütuste ja vedelate biokütuste puhul nulliks. Vaidlustatud teatis näeb vabatahtlike sertifitseerimiskavade suhtes tähtaega kindlaks määrates ette direktiivi 2009/28/EÜ V lisa C osa punktist 13 erineva arvutuse kasutamise, mis sisaldab justnimelt mootorikütuse kasutamisega seotud heitmeid.
- Direktiivi 2009/28/EÜ V lisa C osa punktist 13 kõrvalekaldumine rikub nimetatud direktiivis ette nähtud menetlusnorme. Direktiivi V lisas oleva meetodi kohandamine nõuab vastavalt direktiivi artikli 19 lõike 7 teisele lausele alati direktiivi artikli 25 lõikes 4 ette nähtud menetluse järgimist. See norm viitab omakorda otsuse 1999/468/EÜ ⁽²⁾ artikli 5a lõigetele 1-4 ja artiklile 7, võttes arvesse selle otsuse artiklit 8, mille kohaselt kutsutakse ellu regulatiivkomitee ning kontrolli peavad teostama Euroopa Parlament ja Euroopa Nõukogu. Lühiajalise tähtajaga ja vormivaba teatise vormi ei oleks tohtinud valida.

2. Teine väide: liidu õiguses ette nähtud proportsionaalsuse põhimõtte, õiguskindluse põhimõtte ja õiguspärase ootuse kaitse põhimõtte rikkumine, kuna sertifitseerimiskavadele, millega rakendatakse direktiiviga vastuolus olev arvutamismeetod, nähti ette liiga lühike üleminekuaeg, nimelt kuni 1. septembrini 2017.

— Tagatud ei ole õiguspärase ootuse kaitse, kuna menetlus- ja üleminekutähtajad on liiga lühikesed.

— Rikutud on õiguskindluse põhimõtet, sest soovitu ellurakendamine on ebamõistlikult keeruline.

⁽¹⁾ Euroopa Parlamendi ja nõukogu 23. aprilli 2009. aasta direktiiv 2009/28/EÜ, taastuvatest energiaallikatest toodetud energia kasutamise edendamise kohta ning direktiivide 2001/77/EÜ ja 2003/30/EÜ muutmise ja hilisema kehtetuks tunnistamise kohta (ELT L 140, 5.6.2009, lk 16).

⁽²⁾ Nõukogu 28. juuni 1999. aasta otsus 1999/468/EÜ, millega kehtestatakse komisjoni rakendusvolituste kasutamise menetlused (EÜT 1999, L 184, lk 23).

27. juulil 2017 esitatud hagi – Printeos jt versus komisjon

(Kohtuasi T-466/17)

(2017/C 318/22)

Kohtumenetluse keel: hispaania

Pooled

Hagejad: Printeos, SA (Alcalá de Henares, Hispaania), Printeos Cartera Industrial, SL (Alcalá de Henares), Tompla Scandinavia AB (Stockholm, Rootsi), Tompla France (Fleury Mérogis, Prantsusmaa) ja Tompla Druckerzeugnisse Vertriebs GmbH (Leonberg, Saksamaa) (esindajad: advokaadid H. Brokelmann ja P. Martínez-Lage Sobredo)

Kostja: Euroopa Komisjon

Nõuded

Hagejad paluvad Üldkohtul:

- tühistada komisjoni 16. juuni 2017. aasta otsus C (2017) 4112 final, millega muudetakse komisjoni 10. detsembri 2014. aasta otsust C (2014) 9295 final, mis käsitleb [ELTL] artikli 101 kohast ja EMP lepingu artikli 53 kohast menetlust (Juhtum AT.39780 – Ümbrikud);
- teise võimalusena ja kasutades oma täielikku pädevust vähendada vaidlustatud otsuse artikliga 1 määratud trahvi summat, seetõttu et (i) trahvi põhisummat vähendati 95,3671 % vastavalt trahvide arvutamise suuniste punktile 37; ja et (ii) trahvisummat vähendati täiendavalt leebema kohtlemise ja tehingu alusel vähendamise tõttu vähemalt 33 %;
- mõista käesoleva menetluse kohtukulud välja komisjonilt.

Väited ja peamised argumendid

13. detsembri 2016. aasta kohtuotsusega (kohtuasi T-95/15, Printeos vs. komisjon), tühistas Üldkohus artikli 2 lõike 1 punkt e komisjoni 10. detsembri 2014. aasta otsuses C (2014) 9295 juhtumis AT.39780, millega kehtestati hagejatele trahv 4 729 000 eurot.

Vaidlustatud otsus annab täiendavat teavet kohaldatud metodoloogia kohta ja asjaolude kohta, mida komisjon arvesse võttis, et muuta ja kohandada 2014. aasta otsuse trahvide põhisummasid ja kehtestada trahv samas summas kui see, mis määrati 2014. aasta otsusega.

Hagi põhjenduseks esitavad hagejad kolm väidet.

1. Esimene väide, et on rikutud õiguskindluse, õiguspärase ootuse ja *ne bis in idem* põhimõtteid.

— Sellega seoses väidetakse, et vaidlustatud otsusega muudetakse 2014. aasta otsust, ehkki viimati mainitu on jõustunud, välja arvatud selle artikli 2 lõike 1 punkt e, mille Üldkohus tühistas; ning kehtestatakse sama trahv, mis oli juba kehtestatud 2014. aasta otsusega ja mille Üldkohus juba tühistas.

2. Teine väide, et on trahvisumma kindlaksmääramisel on rikutud võrdse kohtlemise põhimõtet.
 - Sellega seoses väidetakse, et vaidlustatud otsusega kohaldatakse erakorralisi kohandusi trahvide põhisummadele trahvide arvutamise suuniste punkti 37 alusel, mis viivad hagejaid kahjustava diskrimineerimiseni.
3. Kolmas väide, et trahvisumma kindlaksmääramisel on rikutud proportsionaalsuse ja diskrimineerimise keelu põhimõtet.
 - Sellega seoses kinnitatakse, et vaidlustatud otsuses ei võeta arvesse Hispaania konkurentsiameti poolt 25. märtsil 2013 juba kehtestatud trahvi konkurentsi piirava tegevuse eest paberümbrike sektoris; ega võeta ka arvesse asjaolu, et hagejad on ainsad ettevõtjad komisjoni poolt karistatute hulgas, kellele ka liikmesriigi konkurentsiasutus oli karistuse määranud.

2. augustil 2017 esitatud hagi – Rogesa versus komisjon

(Kohtuasi T-475/17)

(2017/C 318/23)

Kohtumenetluse keel: saksa

Pooled

Hageja: Rogesa Roheisengesellschaft Saar mbH (Dillingen, Saksamaa) (esindajad: advokaadid S. Altenschmidt ja A. Sitzer)

Kostja: Euroopa Komisjon

Nõuded

Hageja palub Üldkohtul:

- tühistada komisjoni 20. juuni 2017. aasta otsus, millega jäeti hageja taotlus dokumentidega tutvumiseks rahuldamata, teise võimalusena tühistada komisjoni 11. juuli 2017. aasta otsus, millega jäeti rahuldamata hageja teistkordne, 29. mai 2017. aasta taotlus (nr 2017/1788), ning
- mõista kohtukulud välja komisjonilt.

Väited ja peamised argumendid

Hagi põhjenduseks esitab hageja kolm väidet.

1. Esimene väide: dokumentidega tutvumise õiguse saamise tingimused olid täidetud

- Hageja leiab, et vaidlustatud otsusega on rikutud määruse nr 1367/2006⁽¹⁾ artikli 3 lõiget 1 koostoimes määruse nr 1049/2001⁽²⁾ artikli 2 lõikega 1, kuna tal on õigus tutvuda taotletud dokumentidega.

2. Teine väide: määruse (EÜ) nr 1049/2001 artiklis 4 toodud välistamise aluseid ei esine

- Hageja kinnitab, et taotletud dokumendid ei kujuta endast ärihuve kahjustavaid dokumente määruse (EÜ) nr 1049/2001 artikli 4 lõike 2 esimese taande tähenduses ning et igal juhul esineb dokumentide avalikustamiseks ülekaalukas avalik huvi.
- Edasi väidab hageja, et ka keeldumispõhjus, mis on sätestatud määruse (EÜ) nr 1049/2001 artikli 4 lõike 2 teises taandes, mille kohaselt võib keelduda andmast õigust tutvuda dokumendiga, kui selle avaldamine kahjustab kohtumenetlust ja õigusnõustamist, ei kuulu kohaldamisele, kuna Euroopa Kohtus pooleli olnud kohtuasi C-80/16 (ArcelorMittal Atlantique ja Lorraine) lahendati 26. juuli 2017. aasta otsusega sarnasel viisil.
- Lisaks on hageja seisukohal, et komisjon oleks igal juhul pidanud tal võimaldama dokumentidega osaliselt tutvuda, vajadusel kattes konfidentsiaalsed andmed. Komisjoni otsus läheb seega vastuollu ka määruse (EÜ) nr 1049/2001 artikli 4 lõikega 6 ning ELL artikli 5 lõikes 4 ette nähtud proportsionaalsuse põhimõttega.

3. Kolmas väide: komisjon on rikkunud menetlusnorme

- Lõpuks leiab hageja, et rikutud on määruse (EÜ) nr 1049/2001 artiklit 8. Vaatamata sellele, et tähtaega pikendati kaks korda, teisel korral määramata ajaks, ei tehtud kuni hagi esitamiseni ühtegi otsust hageja teistkordse, juba 29. mail 2017 esitatud taotluse suhtes. Määruse (EÜ) nr 1049/2001 artiklis 8 on ette nähtud vaid võimalus pikendada üks kord tähtaega 15 tööpäeva võrra, mitte aga määramata ajaks.

⁽¹⁾ Euroopa Parlamendi ja nõukogu 6. septembri 2006. aasta määrus (EÜ) nr 1367/2006 keskkonnainfo kättesaadavuse, keskkonnanäasjade otsustamises üldsuse osalemise ning neis asjus kohtu poole pöördumise Arhusi konventsiooni sätete kohaldamise kohta ühenduse institutsioonide ja organite suhtes (ELT L 264, lk 13).

⁽²⁾ Euroopa Parlamendi ja nõukogu 30. mai 2001. aasta määrus (EÜ) nr 1049/2001 üldsuse juurdepääsu kohta Euroopa Parlamendi, nõukogu ja komisjoni dokumentidele (EÜT L 145, lk 43; ELT eriväljaanne 1/3, lk 331).

2. augustil 2017 esitatud hagi – *Mutualidad General de la Abogacía, Mutualidad de Previsión Social a prima fija ja Hermandad Nacional de Arquitectos Superiores y Químicos, Mutualidad de Previsión Social a prima fija versus Ühtne Kriisilahendusnõukogu*

(Kohtuasi T-478/17)

(2017/C 318/24)

Kohtumenetluse keel: hispaania

Pooled

Hageja: La Mutualidad General de la Abogacía, Mutualidad de Previsión Social a prima fija (Madrid, Hispaania) ja Hermandad Nacional de Arquitectos Superiores y Químicos, Mutualidad de Previsión Social a prima fija (Madrid) (esindajad: R. Pelayo Jiménez ja A. Muñoz Aranguren)

Kostja: Ühtne Kriisilahendusnõukogu

Nõuded

Hagejad paluvad Üldkohtul:

- Tühistada Ühtse Kriisinõukogu 7. juuni 2017. aasta otsus (SRB/EES/2017/08);
- mõista kohtukulud välja kostjalt.

Väited ja peamised argumendid

Käesolevas menetluses vaidlustatud otsusega kehtestati Banco Popular Españolile kohaldatav kriisilahendusmenetlus.

Hageja esitab oma hagi toetuseks kümme väidet:

1. Esimene väide, mis põhineb vaidlustatud otsuse põhjenduste puudumisel ja sellest tuleneval hea halduse ja tõhusa kohtuliku kaitse põhimõtte rikkumisel (Euroopa Liidu põhiõiguste harta artikli 41 lõike 2 punktid b ja c ning artikkel 17).
2. Teine väide, mis põhineb kaitseõiguste rikkumisel (Euroopa Liidu põhiõiguste harta artikli 41 lõige 2).
 - Seoses sellega väidab ta, et määruse (EL) nr 806/2014⁽¹⁾ artiklis 18, artikli 24 lõike 2 punktis a ja artiklis 27 reguleeritud kriisilahendusmenetlus on vastuolus kaitseõigustega, kuna see ei võimalda nimetatud määruse puudutatud isikutel kõige minimaalsemat sekkumist menetluses. Sama õigusvastasus ilmneb hagejate väitel direktiivi 2014/59/EL⁽²⁾ artiklites 32, 38 ja 43, kuna neil ei ole ette nähtud mingit õigust olla ära kuulatud.
3. Kolmas väide, et on rikutud omandiõigust (EL-i põhiõiguste harta artikli 17 lõige 1) ja ettevõtlusvabadust (EL-i põhiõiguste harta artikkel 16).
 - Ta väidab seoses sellega, et määruse (EL) nr 806/2014 artiklid 21, 22, 24 ja 27 ning direktiivi (EL) 2014/59 artiklid 38 ja 63 rikuvad omandiõigust ja ettevõtlusvabaduse põhimõtet, kuna nad lubavad müüa aktsiaid finantsettevõttele ilma, et antaks selgituste esitamise võimalust ega küsitaks aktsionäride nõusolekut, ning annavad kriisilahendusasutustele pädevuse vähendada kapitali nullini, tühistades aktsiaid ilma aktsionäride või äriühingu pädevate organite nõusolekut.

4. Neljas väide, et on rikutud tõhusa kohtuliku kaitse põhimõtet, mida on tunnustatud harta artiklis 47 ning Euroopa inimõiguste ja põhivabaduste kaitse konventsiooni artiklis 6, kuna on riivatud võrdsuse põhimõtet ja sellest tulenevalt õigust õiglasele kohtumenetlusele.
5. Viies väide, et on rikutud määruse (EL) nr 806/2014 artikli 18 lõiget 1, direktiivi 2014/59/EL artiklit 32, kuna Ühtne Kriisihandluskogu on teinud ilmse hindamisvea faktide hindamisel, sest ta ei kasutanud nimetatud sätetes ette nähtud vahendeid kriisilahendusskeemi vastuvõtmiseks.
6. Kuues väide, et on rikutud usaldatavuspõhimõtet (ettevaatuspõhimõtet), kuna on alternatiivseid vahendeid vaidlustatud otsuses käsitletutele, sealhulgas varane tegevus, ning see takistas kriisilahendusskeemi vastuvõtmist.
7. Seitsmes väide, et on rikutud õiguspärase ootuse põhimõtet.
8. Kaheksas väide, et on rikutud proportsionaalsuse põhimõtet seoses omandiõigusega.
9. Üheksas väide, et on rikutud määruse (EL) nr 806/2014 artikli 20 lõiget 1, kuna sõltumatu eksperdi hinnangut ei saanud lugeda „mõistlikuks, ettevaatlikuks ja realistlikuks“.
10. Kümnes väide, et hageja on rikkunud määruse (EL) nr 806/2004 artiklit 24 ja direktiivi 2014/59/EL artikli 39 lõike 2 punkte a, b, d ja f, kuna üksuste enampakkumismüügi mentelusnormid, mis võeti vastu 3. juuni 2017. aasta laiendatud täitevkogus, ei olnud läbipaistvad, sest eelistati ühte teatavat võimalikku ostjat (Banco de Santander) ja kuna müügihind ei olnud kõige kõrgem.

⁽¹⁾ Euroopa Parlamendi ja nõukogu 15. juuli 2014. aasta määrus (EL) nr 806/2014, millega kehtestatakse ühtsed eeskirjad ja ühtne menetlus krediitiasutuste ja teatavate investeerimisühingute kriisilahenduseks ühtse kriisilahenduskorra ja ühtse kriisilahendusfondi raames ning millega muudetakse määrust (EL) nr 1093/2010 (ELT 2014 L 225, lk 1).

⁽²⁾ Euroopa Parlamendi ja nõukogu 15. mai 2014. aasta direktiiv 2014/59/EL, millega luuakse krediitiasutuste ja investeerimisühingute finantsseisundi taastamise ja kriisilahenduse õigusraamistik (ELT 2014 L 173, lk 190).

2. augustil 2017 esitatud hagi – Fundación Tatiana Pérez de Guzmán el Bueno ja SFL versus Ühtne Kriisilahendusnõukogu

(Kohtuasi T-481/17)

(2017/C 318/25)

Kohtumenetluse keel: hispaania

Pooled

Hagejad: Fundación Tatiana Pérez de Guzmán el Bueno (Madrid, Hispaania) ja SFL – Stiftung für Forschung und Lehre (Zürich, Šveits) (esindajad: advokaadid R. Pelayo Jiménez ja A. Muñoz Aranguren)

Kostja: Ühtne Kriisilahendusnõukogu

Nõuded

Hageja palub Üldkohtul:

- Tühistada Ühtse Kriisilahendusnõukogu 7. juuni 2017. aasta resolutsioon (SRB/EES/2017/08);
- mõista kohtukulud välja kostjalt.

Väited ja peamised argumendid

Väited ja peamised argumendid on samad, mis esitati kohtuasjas T-478/17, Mutuality de la Abogacía ja Hermandad Nacional de Arquitectos Superiores y Químicos vs. Ühtne Kriisilahendusnõukogu.

2. augustil 2017 esitatud hagi – Foodterapia versus EUIPO – Cloetta Italia (DIETOX)**(Kohtuasi T-486/17)**

(2017/C 318/26)

*Hagiavalduse keel: inglise***Pooled**

Hageja: Foodterapia, SL (Barcelona, Hispaania) (esindajad: advokaadid J. Erdozain López ja J. Galán López)

Kostja: Euroopa Liidu Intellektuaalomandi Amet (EUIPO)

Teine menetluspool apellatsioonikojas: Cloetta Italia Srl (Cremona, Itaalia)

Andmed EUIPO menetluse kohta

Taotleja: hageja

Vaidlusalune kaubamärk: sõnalist osa „DIETOX“ sisaldav ELi kujutismärk – registreerimistaotlus nr 13 072 798

Menetlus EUIPOs: vastulausemenetlus

Vaidlustatud otsus: EUIPO viienda apellatsioonikoja 12. mai 2017. aasta otsus asjas R 1611/2016-5

Nõuded

Hageja palub Üldkohtul:

- tühistada vaidlustatud otsus;
- mõista kohtukulud välja EUIPO-lt.

Väide

- Määruse nr 207/2009 artikli 8 lõike 1 punkti b rikkumine.

31. juulil 2017 esitatud hagi – Fleig versus Euroopa välisteenistus**(Kohtuasi T-492/17)**

(2017/C 318/27)

*Kohtumenetluse keel: saksa***Pooled**

Hageja: Stephan Fleig (Berliin, Saksamaa) (esindaja: advokaat H. Tettenborn)

Kostja: Euroopa välisteenistus

Nõuded

Hageja palub Üldkohtul:

- tühistada Euroopa välisteenistuse personalihalduse direktoraadi direktori kui teenistuslepingute sõlmimise pädevusega isiku 19. septembri 2016. aasta otsus öelda alates 19. juunist 2017 üles hageja tähtajatu teenistusleping (redaktsioonis, mis pärast hageja kaebuse tagasilükkamist kehtib alates 19. aprillist 2017);

- mõista Euroopa välisteenistusele hagejale tekitatud mittevaralise kahju eest välja hüvitis, mille suuruse otsustab Üldkohus; ja
- jätta Euroopa välisteenistuse kohtukulud tema enda kanda ja mõista temalt välja hageja kohtukulud.

Väited ja peamised argumendid

Hagi põhjenduseks esitab hageja kolm väidet.

1. Esimene väide, et Euroopa välisteenistus on teinud ilmse hindamisvea.
2. Teine väide, et Euroopa välisteenistus on rikkunud hoolitsemiskohustust, hea halduse põhimõtet (Euroopa Liidu põhiõiguste harta artikkel 41), proportsionaalsuse põhimõtet ja õigust kaitslele põhjendamatu vallandamise eest (Euroopa Liidu põhiõiguste harta artikkel 30).
3. Kolmas väide, et rikutud on Euroopa Liidu põhiõiguste harta artikli 41 lõikes 1 ja lõike 2 punktis a sätestatud õigust olla ärakuulatud.

3. augustil 2017 esitatud hagi – Stancu versus ERCEA

(Kohtuasi T-493/17)

(2017/C 318/28)

Kohtumenetluse keel: itaalia

Pooled

Hageja: Magdalena Catalina Stancu (Bukarest, Rumeenia) (esindaja: advokaat F. Elia)

Kostja: Euroopa Teadusnõukogu Rakendusamet (ERCEA)

Nõuded

Hageja palub Üldkohtul:

- A) sisuliselt: tunnistada kehtetuks/ebaseaduslikuks huve kahjustav haldusakt, millega teatati 10. jaanuaril 2017 töötajale töösuhte lõpetamisest, ning ennistada töötaja viivitamata tööle ja mõista kostjalt välja kogu saamata jäänud töötasu;
- B) sisuliselt: tunnistada kehtetuks huve kahjustav haldusakt, millega pikendati 28. oktoobril 2016 katseaega, ning tuvastada, et alates 1. novembrist 2016 katseaega ei kohaldatud;
- C) sisuliselt: tunnistada kehtetuks/ebaseaduslikuks esitatud põhjustel haldusaktid, mis käsitlevad 7. novembri 2016. aasta lõpliku haldusjuurdluse aruannet CMS 16/035 (Administrative inquiry report), mis tehti teatavaks 11. novembril 2016, ning kohustada eemaldama haldusjuurdluse aruanne Sysperi süsteemist ja kõikidest muudest EL institutsioonide andmebaasidest;
- D) sisuliselt: tunnistada kehtetuks/ebaseaduslikuks esitatud põhjustel huve kahjustav akt, mis käsitleb töösuhte lõpetamist 22. detsembril 2016 pealkirja all „note to the attention of Ms catalina stancu“, mille hageja sai kätte 24. jaanuaril 2017, ning ennistada hageja viivitamata tööle ja mõista kostjalt välja hüvitis töösuhte lõpetamise ja kohtuotsuse kuulutamise vahelisel ajal saamata jäänud töötasu ulatuses. Teise võimalusena, kui hagejat ei ole võimalik tööle ennistada, mõista ERCEA-lt välja hüvitis kuni töölepingu lõppemiseni (jaanuari 2018) saamata jäänud töötasu ulatuses summas 39 000 eurot;
- E) sisuliselt: igal juhul mõista ERCEA-lt hageja isikliku ja ametialase maine kahjustamise eest viimase kasuks välja 300 000 eurot või sellest suurem või väiksem summa, mida kohus sobivaks peab.

Väited ja peamised argumendid

Hagi põhjenduseks esitab hageja neli väidet.

1. Töösuhte suuline ja põhjendamata lõpetamine on vastuolus personalieeskirjade artikliga 25, milles on sätestatud, et „*any decision relating to a specific individual under Staff Regulation shall at once be communicated in writing to the agent concerned. Any decision adversely affecting an agent shall state the grounds on which is based [...]*”; töösuhte lõpetamisest töötajale kirjalik teatamine tagab, et viimane on töösuhte lõpetamisega seotud otsustest teadlik.
2. Katseaja pikendamine on vastuolus muude teenistujate personalieeskirjade artikliga 84, mille lõikes 3 on sätestatud, et katseaja pikendatakse erandlike asjaolude korral „kooskõlas lõikega 1“, mis viitab konkreetselt sellele, et määramatuks ajaks pikendamine ei ole lubatud; niisugune pikendamine on vastuolus muude teenistujate teenistustingimuste artikli 84 lõikega 2, kus on sätestatud, et katseaja võib lõpetada igal ajal enne katseaja tavalist lõpptähtaega, andes töötajale töölt vabastamise kohta märkuste esitamiseks kaheksa tööpäeva ning – igal juhul – „*teatades talle sellest kuu aega ette*“.
3. Haldusjuurdlus on ebaseaduslik, kuna selle aluseks on töötaja saadetud e-kiri, mille sisu on – nagu vastaspool tunnistab – muudetud ja milles väljendatakse töötaja saadetud dokumentide suhtes üksnes subjektiivseid kahtlusi, ilma et oleks läbi viidud tehnilist kontrolli.
4. Tööandja 22. detsembri 2016. aasta otsus on ilmselt kehtetu, kuna sellega lõpetatakse töösuhe, mida enam ei eksisteerinud, kuna see oli suulise ülesütlemise järel juba lõppenud. Lisaks: A) töötaja töölt vabastamine katseaja ebarahuldavate tulemuste tõttu on ebaseaduslik, kuna alates 1. novembrist 2016 katseaja enam ei kohaldata; B) haldusjuurdluse aruandes sisalduvad ebaseaduslikud väited, mis põhinevad hinnangul, et katseaja tulemused on ebarahuldavad, muudavad vaidlustatud töölt vabastamise täielikult ja meelevaldseks ja õigustavaks.

28. juulil 2017 esitatud hagi – Iccrea Banca versus komisjon ja SRB

(Kohtuasi T-494/17)

(2017/C 318/29)

Kohtumenetluse keel: itaalia

Pooled

Hageja: Iccrea Banca SpA Istituto Centrale del Credito Cooperativo (Rooma, Itaalia) (esindajad: advokaadid P. Messina, F. Isgro ja A. Dentoni Litta)

Kostjad: Euroopa Komisjon ja Ühtne Kriisilahendusnõukogu

Nõuded

Hageja palub Üldkohtul:

- tühistada Ühtse Kriisilahendusnõukogu 15. aprilli 2016. aasta otsus SRB/ES/SRF/2016/06 ning kõik muud selle nõukogu otsused, mille alusel Banca d'Italia võttis järgmised meetmed: 29. detsembri 2016. aasta otsus nr 1547337/16, 14. märtsi 2017. aasta otsus nr 0333162/17, 14. märtsi 2017. aasta otsus nr 0334520/17, 24. novembri 2015. aasta otsus nr 1249264/15 ja 26. novembri 2015. aasta otsus nr 1262091/15;
- mõista ICCREA Banca kasuks välja hüvitis kahju eest, mille Ühtne Kriisilahendusnõukogu talle tekitas täites oma ülesannet, mis seisneb hageja poolt tasumisele kuuluvate osamaksete kindlaksmääramises, ning mis tuleneb ICCREA Banca tehtud suurematest maksetest;
- teise võimalusena – juhaks kui eespool esitatud nõudeid ei rahuldata – tunnistada kehtetuks [delegeeritud] määruse [(EL) 2015/63]⁽¹⁾ artikli 5 lõike 1 punktid a ja f (või vajadusel kogu määrus), sest need on vastuolus võrdsuse aluspõhimõtte, diskrimineerimiskeelu ja proportsionaalsuse aluspõhimõttega;
- igal juhul mõista käesoleva menetlusega seonduvad kulud välja Ühtselt Kriisilahendusnõukogult.

Väited ja peamised argumendid

Käesolev hagi on esitatud Ühtse Kriisilahendusnõukogu 15. aprilli 2016. aasta otsuse SRB/ES/SRF/2016/06 ning kõigi muude selle nõukogu otsuste peale, mille alusel Banca d'Italia võttis meetmed, millega nõutakse osamaksete tegemist ühtsesse kriisilahendusfondi.

Hagi põhjenduseks esitab hageja kuus väidet.

1. Esimene väide, et meetmeid ei tehtud teatavaks, rikuti läbipaistvuspõhimõtet, rikuti ja kohaldati vääral ELTL artiklit 15 ning rikuti ka õiguspärase ootuse kaitse põhimõtet.
 - Hageja väidab sellega seoses, et tal ei võimaldatud kunagi saada teada Ühtse Kriisilahendusnõukogu otsustest ega mõista, et Banca d'Italia roll nende otsuste rakendamisel oli puhtmateriaalne.
2. Teine väide, et ei toimunud uurimist, faktilist olukorda hinnati vääral, rikuti ja kohaldati vääral määruse 2015/63 artikli 5 [lõike 1] punkti a ning rikuti ka diskrimineerimiskeeldu ja hea halduse põhimõtet.
 - Hageja väidab sellega seoses, et Ühtne Kriisilahendusnõukogu kohaldas vääral määruse 2015/63 artikli 5 [lõike 1] punkti a, kui ta määras kindlaks hageja poolt tasumisele kuuluvate osamaksete suuruse, sest ta ei võtnud arvesse grupisisesid kohustusi.
3. Kolmas väide, et ei toimunud uurimist, faktilist olukorda hinnati vääral, rikuti ja kohaldati vääral määruse 2015/63 artikli 5 [lõike 1] punkti a ning rikuti ka diskrimineerimiskeeldu ja hea halduse põhimõtet.
 - Hageja väidab sellega seoses, et Ühtne Kriisilahendusnõukogu kohaldas vääral määruse 2015/63 artikli 5 [lõike 1] punkti f, tingides seeläbi topeltarvestuse.
4. Neljas väide, et liidu organ käitus ebaseaduslikult; selle väitega nõutakse ka lepinguvälise vastutuse tuvastamist vastavalt ELTL artiklile 268.
 - Hageja väidab sellega seoses, et Ühtne Kriisilahendusnõukogu käitumine vastab kõigile eeldustele, mille esinemist on Euroopa kohtupraktikas selle nõude esitamiseks alati nõutud ning milleks on: institutsioonile etteheidetava käitumise ebaseaduslikkus, kahju tegelikkus ning põhjuslik seos käitumise ja väidetava kahju vahel.
5. Teise võimalusena ning täiendavalt esitatud viies väide, et rikuti tõhususe, võrdväärsuse ning võrdse kohtlemise põhimõtteid, millest tulenevalt määrus 2015/63 ei ole kohaldatav.
 - Hageja väidab sellega seoses, et kõnealuse määruse ja hageja olukorra võimalik vastuolu rikub eespool nimetatud põhimõtteid, sest ICCREAgas samas faktilises olukorras olevate isikute suhtes kohaldatakse maksevähendusi, millest tulenevalt raskendatakse ebaseaduslikult hageja olukorda, koheldes seeläbi samasuguseid olukordi erinevalt.
6. Kuues väide, et rikuti ELTL artiklit 15, et hagejal on võimatu saada teada Ühtse Kriisilahendusnõukogu otsustest ning nõue, et viimast kohustataks need otsused esitama.
 - Hageja väidab sellega seoses, et tal ei ole veel võimaldatud tutvuda tema olukorda käsitlevate 2015., 2016. ja 2017. aasta otsustega; sellega rikutakse ilmselgelt ELTL artiklit 15 ja õigust tutvuda liidu institutsioonide, organite ja asutuste dokumentidega olenemata nende kandjast.

⁽¹⁾ Komisjoni 21. oktoobri 2014. aasta delegeeritud määrus (EL) 2015/63, millega täiendatakse Euroopa Parlamendi ja nõukogu direktiivi 2014/59/EL seoses kriisilahendusrahastutesse tehtavate ex-ante-osamaksetega (ELT 2015, L 11, lk 44).

26. juulil 2017 esitatud hagi – Sedes Holding versus EUIPO (gratis)**(Kohtuasi T-495/17)**

(2017/C 318/30)

*Kohtumenetluse keel: hollandi***Pooled**

Hageja: Sedes Holding AŞ (Istanbul, Türgi) (esindajad: advokaadid K. Ongena ja C. Du Jardin)

Kostja: Euroopa Liidu Intellektuaalomandi Amet (EUIPO)

Andmed EUIPO menetluse kohta

Vaidlusalune kaubamärk: sõnalist osa „gratis“ sisaldav ELi kujutismärk – registreerimistaotlus nr 15 950 637

Vaidlustatud otsus: EUIPO teise apellatsioonikoja 30. mai 2017. aasta otsus asjas R 507/2017-2

Nõuded

Hageja palub Üldkohtul:

- liita asjade seotuse tõttu Üldkohtu kodukorra artikli 68 alusel käesolev kohtuasi menetluse suulise osa jaoks hagiga, mis on esitatud EUIPO otsuse peale asjas R 506/2017-2;
- tunnistada hagiavalduses esitatud nõuded vastuvõetavaks ja põhjendatuks ning sellest tulenevalt:
 - tühistada vaidlustatud otsus ja kohustada EUIPOt kandma kaubamärgiregistrisse taotlus ELi kujutismärgi nr 15 950 637 „GRATIS“ registreerimiseks kõikide taotluses nimetatud kaupade jaoks;
 - teise võimalusena tühistada vaidlustatud otsus ja kohustada EUIPOt kandma kaubamärgiregistrisse taotlus ELi kujutismärgi nr 15 950 637 „GRATIS“ registreerimiseks järgmiste kaupade jaoks: „parfümeeria- ja kosmeetika-tooted, lõhnaõlid ja deodorandid isiklikuks tarbeks“;
- mõista kohtukulud välja EUIPO-lt.

Väited

- Määruse nr 207/2009 artikli 7 lõike 1 punkti b ja artikli 7 lõike 2 rikkumine;
- liidu õiguse üldpõhimõtete rikkumine.

28. juulil 2017 esitatud hagi – Sedes Holding versus EUIPO (gratis)**(Kohtuasi T-496/17)**

(2017/C 318/31)

*Kohtumenetluse keel: hollandi***Pooled**

Hageja: Sedes Holding AŞ (Istanbul, Türgi) (esindajad: advokaadid K. Ongena ja C. Du Jardin)

Kostja: Euroopa Liidu Intellektuaalomandi Amet (EUIPO)

Andmed EUIPO menetluse kohta

Vaidlusalune kaubamärk: sõnalist osa „gratis“ sisaldav ELi kujutismärk – registreerimistaotlus nr 15 950 603

Vaidlustatud otsus: EUIPO teise apellatsioonikoja 30. mai 2017. aasta otsus asjas R 506/2017-2

Nõuded

Hageja palub Üldkohtul:

- liita asjade seotuse tõttu Üldkohtu kodukorra artikli 68 alusel käesolev kohtuasi menetluse suulise osa jaoks hagiga, mis on esitatud EUIPO otsuse peale asjas R 507/2017-2;
- tunnistada hagiavalduses esitatud nõuded vastuvõetavaks ja põhjendatuks ning sellest tulenevalt:
 - tühistada vaidlustatud otsus ja kohustada EUIPOt kandma kaubamärgiregistrisse taotlus ELi kujutismärgi nr 15 950 603 „GRATIS“ registreerimiseks kõikide taotluses nimetatud kaupade jaoks;
 - teise võimalusena tühistada vaidlustatud otsus ja kohustada EUIPOt kandma kaubamärgiregistrisse taotlus ELi kujutismärgi nr 15 950 603 „GRATIS“ registreerimiseks järgmiste kaupade jaoks: „parfümeeria- ja kosmeetika- tooted, lõhnaõlid ja deodorandid isiklikuks tarbeks“;
- mõista kohtukulud välja EUIPO-lt.

Väited

- Määruse nr 207/2009 artikli 7 lõike 1 punkti b ja artikli 7 lõike 2 rikkumine;
- liidu õiguse üldpõhimõtete rikkumine.

7. augustil 2017 esitatud hagi – Hubei Xinyegang Special Tube versus komisjon

(Kohtuasi T-500/17)

(2017/C 318/32)

Kohtumenetluse keel: inglise

Pooled

Hageja: Hubei Xinyegang Special Tube Co. Ltd (Huangshi, Hiina) (esindajad: advokaadid E. Vermulst ja J. Cornelis)

Kostja: Euroopa Komisjon

Nõuded

Hageja palub Üldkohtul:

- tühistada vähemalt hagejat puudutavas osas komisjoni 11. mai 2017. aasta rakendusmäärus (EL) 2017/804, millega kehtestatakse lõplik dumpinguvastane tollimaks teatavate Hiina Rahvavabariigist pärit rauast (v.a malmist) või terasest (v.a roostevabast terasest) ümmarguse ristlõikega, üle 406,4 mm välisläbimõõduga õmblusteta torude impordi suhtes (ELT 2017 L 121, lk 3); ja
- mõista hageja kohtukulud välja Euroopa Komisjonilt.

Väited ja peamised argumendid

Hagi põhjenduseks esitab hageja neli väidet.

1. Esimene väide, et komisjon rikkus alusmääruse⁽¹⁾ artikli 3 lõikeid 2 ja 3 ning WTO dumpinguvastase lepingu artikleid 3.1 ja 3.2, määrares kindlaks hinna allalöömist. Hageja sõnul piirdus komisjon vaid 2015. aasta hindade matemaatilise võrdlemisega, jättes hinnaarengud ja –trendid impordihinna ja kodumaise hinna suhtes dünaamiliselt hindamata. Hageja väidab veel, et komisjon ei teinud ka kindlaks hinna allalöömist toote kui terviku suhtes.

2. Teine väide, et komisjon rikkus alusmääruse artikli 3 lõiget 6 (ja WTO dumpinguvastase lepingu artiklit 3.5), tuginedes põhjuslikus analüüsis hinna allalöömise ebaseaduslikule kindlaksmääramisele.
3. Kolmas väide, et tuvastades põhjuslikku seost dumpingimpordi ja liidu tööstusele tekitatud kahju vahel, tegi komisjon ilmse vea, kui leidis, et 1) dumpingimpordi ja liidu tööstusele tekitatud kahju vahel esines korrelatsioon ja et 2) muud tegurid (langus ekspordivõimes ja nõudluses ning tõus impordis muudest riikidest) üksikuna ega kogumis ei rikkunud seda põhjuslikku seost.
4. Neljas väide, et komisjon rikkus oma hoolsuskohustust ja nõuetekohast juhtimist, kui keeldus läbi viimast kahju ja põhjuse segmendipõhist analüüsi, suutmata seega tagada, et tema tuvastused kahju ja põhjuse kohta ei olnud moonutatud.

(¹) Euroopa Parlamendi ja nõukogu 8. juuni 2016. aasta määrus (EL) 2016/1036 kaitse kohta dumpinguhinnaga impordi eest riikidest, mis ei ole Euroopa Liidu liikmed (ELT 2016 L 176, lk 21).

ISSN 1977-0898 (elektroniline väljaanne)
ISSN 1725-5171 (paberväljaanne)

Euroopa Liidu Väljaannete Talitus
2985 Luxembourg
LUXEMBURG

ET